

да гледа турскитѣ грабежи. Раковски отишълъ въ Балкана, станалъ войвода, събралъ момчета и рекълъ да се бори съ турцитѣ. Народътъ не му помогналъ и той избѣгалъ въ чужбина. Тамъ той събралъ около си всички избѣгали отъ турцитѣ стари и млади войводи и ги училъ, че България съ кръвъ и огънь трѣбва да се освободи. Ние, младитѣ хиляди бѣглеци отъ България, станахме негови уче-

Г. С. Раковски

Л. Каравеловъ

ници. Раковски работи въ Бѣлградъ, въ Букурещъ, въ Русия, издаваше книги, вестници, труди се много, не си доядаше, не си доспиваше, хвана го тежка болестъ и почина, но той ни закле: да продължимъ неговото дѣло, да кажемъ на българския народъ, че той може да се освободи, ако желае. Вие чухте ли нѣщо за Панайотъ Хитовъ, че той ходи съ момчета по Стара Планина да буди народа за свобода. Азъ бѣхъ въ неговата чета, избранъ отъ войводата за знаменосецъ.